

നേതൃത്വം

ഒരു ആന്റി ടുബാക്കോ സെൽ പ്രസിദ്ധീകരണം

നേതൃത്വം പിന്നണിയിൽ

ചീഫ് എഡിറ്റർ : ഡോ. സതീശൻ ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ

പത്രാധിപസമിതി : ഡോ. ഫിൻസ് എം. ഫിലിപ്പ്, ഡോ. എ.പി.നീതു, ഡോ. വി.രാജചന്ദ്രൻ, ശ്രീ. ചാലക്കര പുരുഷ, ശ്രീ. പ്രദീപ് ടി.സി., ശ്രീ. ദയാനന്ദൻ മാസ്റ്റർ

ഡോ.സതീശൻ ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ
ഡയറക്ടർ, മലബാർ കാൻസർ സെന്റർ

അയാൾ

കോവിഡ് മഹാമാരി തീർത്ത ഏകാന്തതയും ഭയവും മറികടന്ന് വീണ്ടുമൊരു അധ്യയനവർഷം വരുന്നതിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളില്ലാതെ വിരസമായി കിടന്ന വിദ്യാലയമുറുങ്ങൽ ഇന്ന് അവരുടെ കാലടികളാൽ മുഖരിതമാണ്. വിജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം കായിക, സർഗ്ഗശേഷി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഇടം ഉണ്ടാവണം. സർഗ്ഗാത്മകതയ്ക്ക് വിലയ്ക്ക് തിടയാക്കുന്ന, കായിക ശേഷി നശിപ്പിക്കുന്ന, പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിഘാതമാകുന്ന ലഹരി ഉപയോഗം ഇനി നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കടന്നുവരാതിരിക്കാൻ നമ്മുടെ ജാഗ്രതയായിരിക്കണം. അതോടൊപ്പം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാനവസ്തുത പുകയില അടക്കമുള്ള ലഹരിവസ്തുക്കൾ നമ്മുടെ പ്രകൃതിയ്ക്ക് ഏൽപ്പിക്കുന്ന ആഘാതത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഈ വർഷത്തെ ലോക പുകയില വിരുദ്ധ ദിനസന്ദേശമായി ലോകാരോഗ്യ സംഘടന നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതും ഇതു തന്നെയാണ്. പുകയില ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ മലിനമാക്കപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ആണ് പുറത്ത് വരുന്നത്. പുകയില, സിഗററ്റായി ഉപയോഗിച്ച് തീരുന്നതു വരെയുള്ള ജീവിത ചക്രത്തിൽ വിവിധ രീതികളിൽ പ്രകൃതിക്ക് ദോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. ചില കണക്കുകൾ നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. സിഗററ്റും മറ്റ് പുകയില ഉൽപ്പന്നങ്ങളും തയ്യാറാക്കുന്നതിനിടെ

കോടി മരങ്ങൾ മുറിക്കുന്നുണ്ട് ലോകത്തിൽ ഓരോ വർഷവും... കൂടാതെ രണ്ട് ലക്ഷം ഹെക്ടർ ഭൂമിയും ഇരുപത്തിരണ്ട് ബില്യൺ ടൺ ജലവും ഉപയോഗിക്കുകയും 84 ദശലക്ഷം ടൺ കാർബൺഡൈ ഓക്സൈഡ് പുറത്തുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ എട്ട് ദശലക്ഷം മനുഷ്യരുടെ മരണത്തിനും പുകയില വ്യവസായം കാരണമാകുന്നു. പുകയില കൃഷിയുടെ സിംഹഭാഗവും വികസ്യ രാജ്യങ്ങളിലാണ് നടക്കുന്നത്. ഭക്ഷ്യ വസ്തുക്കളുടെ ഉൽപാദനത്തിനായി ആവശ്യത്തിന് സ്ഥലവും ജലവും ഇല്ലാത്ത ഈ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പുകയില കൃഷിയ്ക്കായി ഈ വിഭവ സ്രോതസ്സുകൾ വിനിയോഗിക്കുന്നത് ആ രാജ്യങ്ങളുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെ വരെ അപകടത്തിലാക്കിയേക്കാം. സിഗററ്റ് ഭൂമിയെ എങ്ങനെ മലിനമാക്കുന്നു എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ് അലക്ഷ്യമായി വലിച്ചെറിയുന്ന സിഗററ്റ് കുറ്റികൾ. പ്രതിവർഷം നാലര ലക്ഷം കോടി സിഗററ്റ് കുറ്റികൾ ആണ് നമ്മുടെ പ്രകൃതിയെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നത്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കണക്കുകൾ ഓരോന്നും നമ്മെ ആശങ്കപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിലും അവയിൽ അതിശയോക്തി തെല്ലും ഇല്ല എന്നത് നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഈ പുതിയ അധ്യയനവർഷം നാം ഓരോരുത്തരും നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തെയും ഭൂമിയുടെ ആരോഗ്യത്തെയും സംരക്ഷിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞ എടുക്കാം.

ഡോ. ഫിൻസ് എം. ഫിലിപ്പ്
കമ്മ്യൂണിറ്റി ഓങ്കോളജി വിഭാഗം,
മലബാർ കാൻസർ സെന്റർ, തലശ്ശേരി

അയാൾ

അശ്വതി കെ, ഗവ. വി.എച്ച്.എസ്.എസ്.കതിരൂർ

അയാളൊരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു... കെട്ടോളമുള്ള താലി അറുത്തും പിള്ളേരുടെ പുസ്തകം പൊക്കി വിറ്റും കനല് മോന്തും വരേയും അയാളൊരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു... നൂറുണ്ടെ പൊന്തിയും, ചുട്ടെരിച്ചും കാർണ് തിന്നും ഇറങ്ങി പോയവയെല്ലാം കവിള് പൊള്ളിച്ച് ഒലിച്ചിറങ്ങിയ പകലുകളോളവും കുരല് പൊട്ടിയും, രക്തം ചവച്ചും തറയിലണുങ്ങാൻകൂടും ദ്രവത്തിൽ കരള് പിളർന്നും മറയുന്ന രാത്രികളോളവും അയാൾ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു... പുലരും മുമ്പൊരു സൂര്യന്റെ തലച്ചുടച്ചും കുടപിറപ്പിനെവലിച്ച് ചിന്തിയും, പ്രണയം പറഞ്ഞവളെ കൊന്ന് തിന്നും, പ്രാണൻ പകുത്തവനെതെരിച്ചൊടുക്കിയും പെറ്റമ്മയെ നെഞ്ച് കീറിയും മുറിയിലൊരു ഫാനിന്റെ ചോട്ടിൽ കയറിലാടൽവരേയും അയാളൊരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു... നന്നുത്ത മഴക്കാല രാവിലെ, ഒട്ടി മണ്ണിനെപിളർന്ന് കിളിച്ച് പൊന്തിയ വെളുത്ത പൂവ് മെല്ലെയൊരു കാറ്റിനോടോതി ജീവദ്രവത്തിൽ അവസാനകണികയും വിഷം, വിഷം എന്നാർക്കും വരേയും അയാളൊരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു...

ഒരു വരത്തൻ കഥ

പുറം നാട്ടിൽ നിന്ന് വന്ന് താമസിക്കുന്ന അന്യരായ വ്യക്തികളെ പ്രദേശവാസികൾ വരത്തൻ നാർ എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്. പലപ്പോഴും അവർ ആ നാടിന്റെ ഇഷ്ടം പിടിച്ചുപറ്റുകയും അവരിൽ ഒരാളായി തുടരുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചില വരത്തൻമാർ ആ നാടിന് തന്നെ ഭീഷണിയാവുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ ഒരു വരത്തനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്.

നമ്മുടെ കഥയിലെ വരത്തൻ ഏതായാലും ഒരു മനുഷ്യൻ അല്ല. നാട് കൂറേ ദൂരെയൊണ് താനും. കടൽ കടന്ന് വേണം അവിടെ എത്താൻ. ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ ദക്ഷിണ അമേരിക്കയാണ് ഈ വരത്തന്റെ ജന്മനാട്. സ്വന്തം നാടിൽ അൽപം പുഴയും ചികിത്സയും മൊക്കെയായി, എല്ലാവരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയായി കഴിയുന്ന സമയത്താണ് കുറച്ച് യൂറോപ്യൻ നാവികർ വഴിതെറി അവിടെ എത്തുന്നത്. അതോടെ നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ തലവരയും മാറി. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനപാദത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ എത്തിയതിന് ശേഷം ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അറിയിക്കുക മാത്രമല്ല, ആ നാടുകളിലെ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, സാമ്പത്തിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ തന്റെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി വരുന്നത് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. കാലം മുന്നോട്ട് പോയി, എല്ലാവരുമായും നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന സാഹ്യം സ്ഥാപിച്ച് നമ്മുടെ വരത്തൻ നാട്ടുകാരനായി മാറി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ചില ആളുകൾക്ക് വരത്തന്റെ സാഹ്യം അപകടം വരുത്തിവെയ്ക്കുമെന്ന് തോന്നലുണ്ടായി. അവർ അത് മറ്റുള്ളവരോട് പങ്കുവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പല ഡോക്ടർമാരും വരത്തൻ പ്രശ്നക്കാരനാണ് എന്ന് അടക്കം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. എങ്കിലും അവർക്കാർക്കും അത് ഉറക്കെ പറയാനുള്ള

ഒരു ഡയറിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വരത്തൻ വഴി നിരവധി ആളുകൾ വലിയ ധനികരായി തീർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അവർ ശക്തരായിരുന്നു. കൂടാതെ വരത്തന്റെ സാഹ്യം ഒരിക്കലേങ്കിലും തേടിയിട്ടില്ലാത്ത വളരെ സിദ്ധമാണെന്നും. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ആണെങ്കിലും സത്യം ഏറെനാൾ മുടിവെയ്ക്കാൻ കഴിയില്ലല്ലോ. തെളിവുകൾ പുറത്തുവന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു. വരത്തൻ ചരിത്രമാണ് കൊലപാതകിയാണ്. എന്നാൽ ആരോപണങ്ങൾ ഉയർന്നു. വരത്തന്റെ കുടുംകാരും മറ്റുള്ളവരും തമ്മിൽ സംഘർഷം നിത്യസംഭവമായി. അങ്ങനെ ഒടുവിൽ ആ ദിവസം വരത്തൻ. വരത്തൻ എതിരെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ എല്ലാം തലനാരിഴ കീറി പരിശോധിച്ചു. 1964 ജനുവരി 11ന് വരത്തൻ പ്രശ്നക്കാരൻ ആണെന്ന് സംശയങ്ങൾക്ക് ഇടയില്ലാത്തവിധം അമേരിക്കയിലെ സർജൻ ജനറൽ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിലൂടെ പ്രസ്താവിച്ചു. വരത്തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ ദിനം. ഇനി അറിയണ്ട ആരാണീ വരത്തൻ എന്ന്? ആളുകൾ ചവച്ചുതുപ്പിയും വലിച്ചും നടക്കുന്ന പുകയിലയാണ് നമ്മുടെ കഥാനായകനായ വരത്തൻ. ഇനി നമ്മുടെ വരത്തന്റെ ചെത്തികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നോക്കാം. പുകവലിക്കുന്നവരിൽ ശ്വാസകോശം, വായ, തൊണ്ട, സ്വനപേടകം, മുത്രാശയസഞ്ചി തുടങ്ങി ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും അർബുദം വരുവാൻ സാധ്യത ഉണ്ട്. ശ്വാസകോശാർബുദം രോഗികളിൽ 90% വും പുകവലിശീലം ഉള്ളവരാണ്. അതുപോലെ വായിലെ അർബുദം രോഗികളിൽ 90%വും പുകവലി, വെറ്റിലമുറുക്ക്, മദ്യപാനശീലം എന്നിവ ഉള്ളവരാണ്.

ശ്വാസകോശത്തിൽ കാൻസർ മാത്രമല്ല, മറ്റു ദീർഘകാല ശ്വാസകോശരോഗങ്ങൾക്കും പുകവലി കാരണമാകുന്നു. പുകയില മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റ് ദീർഘകാല രോഗങ്ങൾ ഇവയാണ്. ഹൃദയ രക്തധമനീ

ശേഷം 2ൽ

ലഹരിയെന്ന കനൽ

അനുശ്രീ പി. ബിജുഎംപി എച്ച്എസ്എസ്

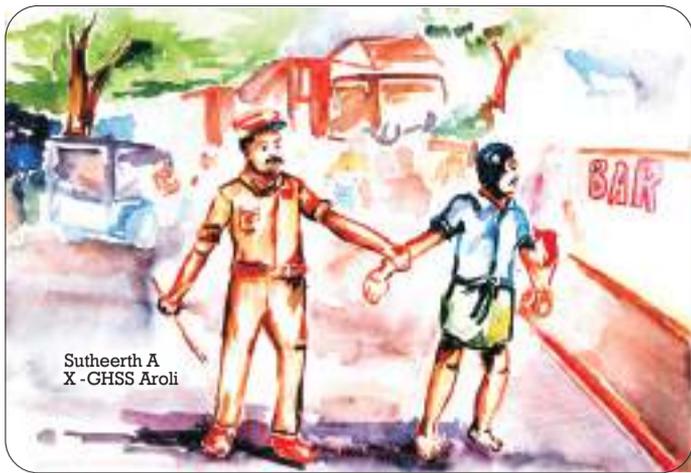
ചിന്തകൾ തീഗോളമായി ചിതറിത്തരികുമ്പോൾ പിടയുന്നു പ്രാണന്റെ ആത്മവായു ജീവിതവേദിയിൽ ആടിത്താൻ ഉരുകുമ്പോൾ അറിയായത സാന്ത്വനം തേടിയലയും എവിടെയെന്നറിയില്ല എന്തിനെന്നറിയില്ല തേടുകയാണെന്റെ ചുട്ടുശ്വാസവും

വഴിവിളക്കിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ അയാളെ കണ്ടു ജീവിതം തീച്ചുളയിൽ വേവുമ്പോഴും ഒന്നും നടക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ മരവിച്ചുപുഞ്ചിരി ചുണ്ടിലുണ്ട്

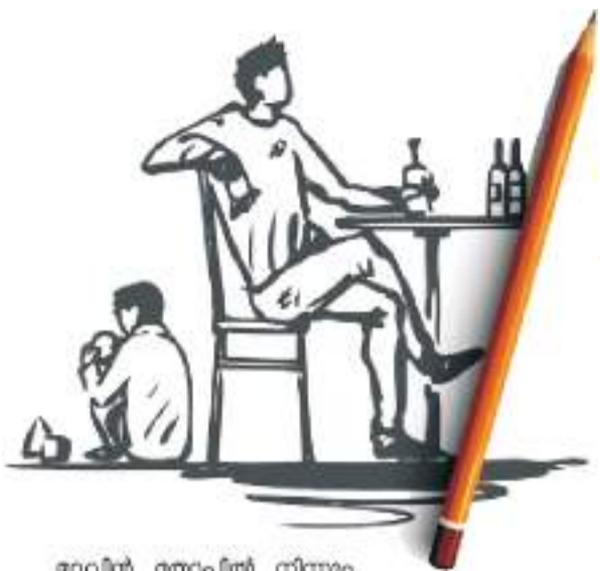
എന്തേ ഇതുപോലെ എനിക്കും ചിരിച്ചുടെ? പതിയെ ഞാൻ സപ്നമെൻ കയ്യിലടക്കി എരിയുന്ന ചകിലെ കനലുകളെ മഞ്ഞിൽ വെളുത്തപുക ശാന്തമാക്കി അടരുവാൻ വയു നിൻ മേഘങ്ങളിൽ നിന്നെന്നിക്കേതു സർഗ്ഗം വിളിച്ചാലും സാർത്ഥമാം ലോകത്തെ മങ്ങിയ കാഴ്ചയായ് ഞാനെന്റെ കൺകളിൽ കണ്ടുനിന്നു ചകിലെ കനൽ ഉറഞ്ഞടങ്ങിയെന്നാലും സിരയിലും ശിരസ്സിലും തീജ്വാലയൊഴുകി വൈകിത്താൻ സത്യത്തെ കണ്ടുവെന്നാലും വൈകില്ല മരണമെന്നഭിരിക്കിലെത്താൻ.

Nandhana M Nambiar, X - Amrta Vidyalayam

Sutheerth A X - GHSS Aroli

അമ്മയ കെ. ഡോ.ഗോപാലൻ സ്മാരക ജിഎച്ച്എസ്എസ്, കല്ലാശ്ശേരി

എന്തിനി ജീവിതം ബാക്കിയായി.

നേരത്തെ അതായത് അച്ഛൻ വീട്ടിലെത്തുന്നതിന് മുമ്പേ അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകിടന്നു. എന്നാൽ പതിവുപോലെ ആ അമ്മയും മകളും എണിറ്റില്ല. എത്രയോ നാളത്തെ ഉറക്കമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ഉറക്കത്തിലേക്ക് അവർ രണ്ട് പേരും നടന്ന് കുറച്ച് ദൂരം പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. രാവിലെ എണിറ്റ അവളുടെ അച്ഛൻ അവളുടെ അമ്മയെ ചവിട്ടി. പക്ഷേ! ഒരനക്കവുമുണ്ടായില്ല. പിന്നെ അവളെയും മുട്ടി നോക്കി. ഒന്നോളം കണ്ടു. ചേതനയറ്റ രശ്മി കണ്ട് അയാൾ ആകെ ഞെട്ടിയിരിച്ചുപോയി. എന്തുപറ്റിയെന്നറിയാതെ അയാൾ പരിഭ്രാന്തിയിലായി. തുടർന്ന് പുറത്തുപോയി അലറി വിളിച്ചു. പക്ഷേ, ആരും അവിടെ വന്നില്ല. ദിവസവുമുള്ള അയാളുടെ അലർച്ച കേൾക്കുന്നതിനാൽ ആരും അവിടെ എത്തിയിരുന്നില്ല. അയാൾ അവിടെ തികച്ചും ഒറ്റക്കായതുപോലെ തോന്നി. തികച്ചും എകാന്തത. പ്രകൃതിയുടെ നടുവിൽ അയാൾ നിശ്ചലനായി. ജീവിതം അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ആ തിരിച്ചറിവ് ഒന്നിനും ഒരു പരിഹാരമല്ല. ഇന്ന് തന്നെ വിട്ട് തന്റെ ഭാര്യയും മകളും ദൂരെക്ക് പോയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഒരിക്കലും കാണാൻ കഴിയാത്തത്ര ദൂരത്തിൽ. ആർക്കുവേണ്ടിയാണിനി ഈ ജീവിതം ഇത്രയും ചിന്തിച്ച് അയാൾ അവിടെ അടിപതറി വീണു. അവിടെ കിടന്ന് അയാൾ പലതും പിറുപിറുത്തു. പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. തികച്ചും ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ...

മാവീൻ തോട്ടിൽ നിന്നും ഒരു തണുത്ത കാറ്റ് വന്ന് അവളെ പുതുച്ചപ്പോൾ അവളറിയാതെ മെല്ലെ മയങ്ങിപ്പോയി. 'നിക്കൂ.. നിക്കൂ.. നിയെന്താ കളിക്കാതെ ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്നേ എനിക്ക് വാ കളിക്കാലോ?' 'ഇല്ലെടി.. ഞാനില്ല..' 'അതേന്താ വന്നാല് 'എനിക്ക് വല്ലാത്ത ക്ഷീണം. അതോണ്ടോ' 'നിക്കൂ.. നീ ഇന്നലെ ഉറങ്ങിയില്ലേ..' 'ഇല്ല. എത്രയോ നാളുകളായി എന്റെ ഉറക്കം നഷ്ടമായിട്ട്. പലരാത്രി കളിലും എനിക്ക് പേടിയാ..' 'പേടിയാ..' 'അതേ എനിക്കെന്റെ അച്ഛനെപേടിയാ... കള്ളുകുടിച്ച് വന്ന് എന്നെയും അമ്മയെയും ഉപദ്രവിക്കും. ഞാൻ പഠിച്ചോണ്ട് നിൽക്കുമ്പോ വന്ന് ബുക്ക് കീറിക്കളയും... അമ്മയെ ബീഡിക്കുറ്റിക്കൊണ്ട് പൊള്ളിക്കും. പക്ഷേ പണ്ട് അച്ഛൻ ഇങ്ങനെയൊന്നും അല്ലായിരുന്നു. അച്ഛൻ കടം വാങ്ങി ഒരു വ്യവസായം തുടങ്ങി. വ്യവസായം നല്ല രീതിയിലാണ് തുടങ്ങിയത്. അവസാനം അച്ഛന്റെ സഹായിയായി ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ അച്ഛനെ പറ്റിച്ച് പണവും കൊണ്ട് മുങ്ങി. അതോടെ കടക്കാർ ആകെ രോഷാകുലരായി. അച്ഛൻ അങ്ങനെ വീഴ്ന്നു. എന്നിട്ടും കടത്തിന്റെ ഒരംശം മാത്രമേ വീട്ടാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിൽപ്പി

ന്നെയാണ് അച്ഛൻ ഇങ്ങനെ തളർന്നത്. പിന്നെ മദ്യത്തിന്റെയും മയക്കുമരുന്നിന്റെയും വഴി സ്വീകരിച്ചു. അമ്മ പണിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന പണം അമ്മയിൽ നിന്നും കയ്യേറ്റം ചെയ്ത് വാങ്ങിച്ച് അച്ഛൻ കുടിക്കും. അച്ഛൻ എന്നെ സ്നേഹത്തോടെ 'മോളേ' എന്ന് വിളിച്ചിട്ട് പോലും നാളുകളേറെയായി. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്നത് പോലും ഒരു ചെറുകുടിലിലാ. കാറ്റോ മഴയോ വന്നാൽ പേടിയാ. വീട്ടിൽ വന്ന് കടക്കാർ ബഹളമുണ്ടാക്കും. അച്ഛനെ കാണുന്നതുപോലും എനിക്ക് പേടിയാ.. അച്ഛൻ വരുമ്പോ ഓടി ഒളിക്കും. എനിക്ക് അച്ഛനെ പേടിയാ.. ഇത്രയും പറഞ്ഞവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. സ്കൂൾ വിട്ട് വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴാണ് അവൾ അറിഞ്ഞത് അച്ഛന് കടം കൊടുത്ത ആൾ വീട്ടിൽ വന്ന് അമ്മയോട് തീർത്തും മോശമായ രീതിയിൽ പെരുമാറിയിരുന്നു എന്നത്. അമ്മയ്ക്ക് തന്നോടു തന്നെയുള്ള വെറുപ്പ് കൊണ്ട് ഇന്ന് അവർ തന്റെ മകളുടെ മുഖത്തോടു നോക്കാൻ തല പൊക്കിയില്ല. പതിവിനേക്കാൾ

തീക്കനൽ

സ്നേഹ ടി.ഇ. ജിഎച്ച്എസ്എസ് കല്ലാശ്ശേരി

ആരുമില്ലാതിരിക്കുമ്പോഴേക്കു നേരത്തേമെൻ ആർദ്രമാം കൈവിരൽ തുമ്പിലൂടെ ഉന്മാദകനായി നാഡിയിൽ സെമുകുളങ്ങളായി മനസ്സിനെഭ്രമിപ്പിക്കും തോഴനോ നീ അതോ, സഹവർത്തിതൻ വാക്കിലെ ദൂതനായി എന്നെ വിളിക്കുവാൻ വന്നതോ ആദ്യമായി നിന്നെ കാണുന്ന വേളയിൽ പള്ളിമണിനാദം എൻ കാതിൽ ഗ്രഹിച്ചു നിൻ കനൽ എൻ നെഞ്ചോടുചേരുന്നനേരത്ത് വാനിൽ എൻ സ്വപ്നനീദം തീർത്തുഞാൻ നിൻഗാത്രം എൻ നിണം ചുംബിച്ച നേരം ഏരിയുന്ന കനലിൻ ധൂളിയെൻ ഹൃത്തിൽ നിൻ സ്പർശനത്തിൽ അറിഞ്ഞതില്ല ഞാൻ പ്രകൃതിതൻ മർമ്മരവും അമ്മതൻ സ്നേഹവും ഈ ജന്മത്തിൽ എൻ പ്രണയ സഖിയായി നീ എന്നിൽ ഞാനായി അലിഞ്ഞുചേർന്നു നിൻ അക്ഷികൾ അനന്തമാം ഇരുളിൻ വിഹായസ്സിൽ മറയുന്ന നേരത്ത് ഭ്രാന്തമാം വൃഷ്ടിയിൽ സ്മിതിതം നിന്നു ഞാൻ ക്രൂരമായി ചുറ്റും ദർശിച്ചുപോയി ഞാൻ ഇന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു നിൻ സത്യരൂപം മരണക്കിടക്കയിൽ ഓർക്കുന്നു മനമായി നിൻ ഗന്ധമിന്നു ദുർഗന്ധമാകുന്നു എൻ ഞെമ്പിനെണ്ടോയി പിളർക്കുന്നു. ഈ അസഹ്യമാം വേദനയിലും മന്ദഹസിക്കുന്നു നീ പിശാചെന്നപോൽ തായ്മൊഴി എന്നിൽ അമൃതായി നിറയുന്നു എങ്കിലും നീ അതിൽ വിഷം നിറയ്ക്കുന്നു അറിയണം ഓർക്കണം ഈ ഇരുട്ടിനെ ലഹരിയെന്ന ഉന്മാദകവാഹകനെ ഉമ്മുലനം ചെയ്യണം നന്മയ്ക്ക് വേണ്ടി മണ്ണോടുചേർക്കണം ഈ തീക്കനൽ എൻ ഹൃത്തിലുണരുന്നു ഒരു തളർസ്വപ്നം ശുഭപ്രതീക്ഷതൻ തിരമാലകൾ അസ്തമിക്കും നിൻ അട്ടഹാസം ഉളിക്കും നിൻ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ...

ഒരു വരൻ്റെ കഥ

1-ാം പേജിലെ തുടർച്ച

രോഗങ്ങൾ, പക്ഷാഘാതം, ആസ്തമ, ടി.ബി, വിട്ടുമാറാത്ത ചുമ, തിമിരം, പ്രത്യുൽപാദന ശേഷി കുറവ്, ഗർഭധാരണത്തിനുമുൻപു താമസം, എല്ലുകളുടെ ബലക്കുറവ്, പുകയില ശീലങ്ങൾ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനുമുൻപു കൗന പ്രശ്നങ്ങൾ ഗുരുതരമാണ്. തുകക്കുറവ്, പ്രായം തികയാതെ ജനിക്കുക, ശ്വാസകോശ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തടസ്സം ഉണ്ടാവുക മുതലായവ അവയിൽ ചിലത് മാത്രം.

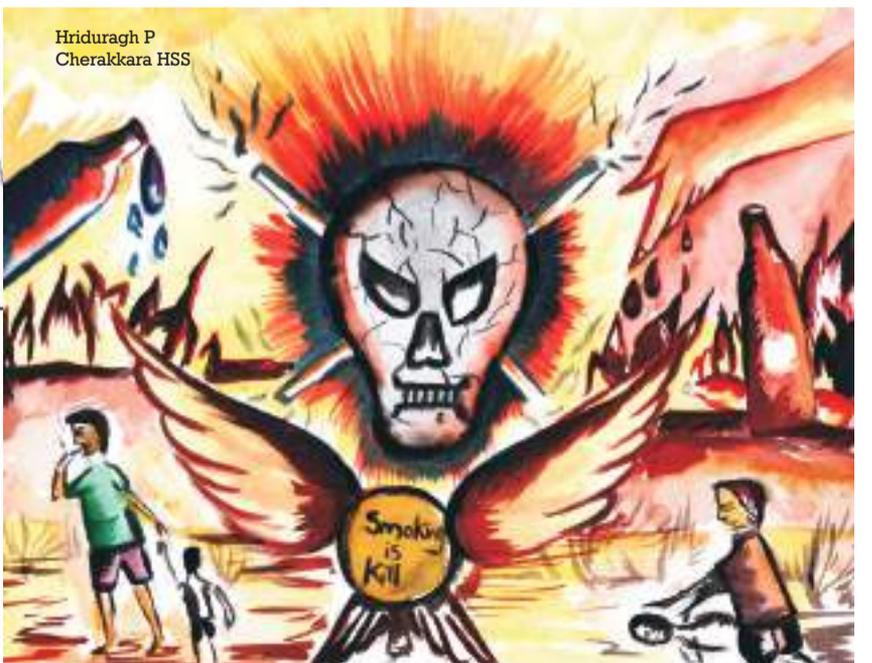
ഈ ദീർഘകാല പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പുറമെ പല ഹ്രസ്വകാല മാറ്റങ്ങൾ കുടി പുകയില ശീലം വഴി വന്നു ചേരാം. ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ തോത് വർദ്ധിക്കുക, രക്തസമ്മർദ്ദം ഉയരുക, രക്തകുഴപ്പുകൾ ചുരുങ്ങുക, മോണവീക്കം, രുചിയും, മണവും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശേഷി നഷ്ടപ്പെടുക തുടങ്ങിയവ ഈ ഗണത്തിൽ പെടും.

ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ നമുക്ക് ഈ ശീലങ്ങൾ തുടങ്ങാതിരിക്കാം. തുടങ്ങിയവർ അത് നിർത്താൻ ശാസ്ത്രീയ പുകയില വർജ്ജന ചികിത്സ തേടേണ്ടതാണ്. മലബാർ കാൻസർ സെന്ററിൽ എല്ലാ ബുധനാഴ്ച ദിവസവും പുകയില വർജ്ജന ക്ലിനിക്കിന് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. വരൻ്റെ സൗഹൃദം ഒഴിവാക്കേണ്ടവർക്ക് ഈ സൗകര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ആരോഗ്യകരമായ നല്ല ദിനങ്ങൾ അതുവഴി നമുക്ക് ഉറപ്പാക്കാം.

പുകയിലയുടെയും മറ്റ് ലഹരി വസ്തുക്കളുടെയും പിടിയിൽ അകപ്പെടാതെ മുന്നോട്ട് പോകുവാൻ നാമോരോരുത്തർക്കും സാധിക്കണം. അതിലേറെ, മറ്റുള്ളവർക്ക് വഴികാട്ടുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കണം. കാരണം ഈ വരൻ ഇന്ന് 26.7 കോടി ഇന്ത്യക്കാരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ സംഖ്യയിൽ ഗണ്യമായ കുറവ് വരുത്തുക എന്നതാവണം രാജ്യത്തിന്റെ യശസ്സും അഭിവൃദ്ധിയും കൊതിക്കുന്ന ഓരോ ഇന്ത്യക്കാരന്റെയും ലക്ഷ്യം. നമുക്ക് ഒന്നായി അതിനായി പരിശ്രമിക്കാം.

ചിറകൊടിഞ്ഞ ജീവിതങ്ങൾ

നിറമുള്ള ജീവിത സ്വപ്നങ്ങൾ ചിറകടിച്ചു പറന്നുയരുമ്പോൾ ലഹരിതൻ മായാവലയങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി ചിറകൊടിഞ്ഞു വീഴുന്ന ജന്മങ്ങൾ മുന്നക്ഷരമാം ലഹരിയിൽ നീന്തിതുടിക്കുന്ന മർത്യരേ... ഇന്നെവിടെനിന്ന് ജീവിത മാധുര്യം ഇന്നെവിടെനിന്ന് ജീവിത സ്വപ്നങ്ങൾ സ്വപ്നങ്ങളില്ല, ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല ലഹരിക്കടിമയാം നിൻജീവിതം അർത്ഥ ശൂന്യമാം വാക്കുകൾ പോലെ മാഞ്ഞുപോകുന്നു സുന്ദരമാം ജീവിതം കിഴക്കൻ ചക്രവാളത്തിൻ ഉദിച്ചുയരുന്ന സൂര്യന്റെ രശ്മികൾ പോൽ സുന്ദരമാം നിൻ കുടുംബത്തിൻ കണ്ണുനീർ ഇന്നീ ഭൂമിയിൽ പൂഴ്പോൽ ഒഴുകുകയായി എരിയുന്ന തീനാളത്തിൽ സ്വയം എരിഞ്ഞുടങ്ങുന്ന ഈയാംപാറ്റയെപോൽ ലഹരിയുടെ മാസ്മര വലയങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി വിധിയെന്ന രണ്ടക്ഷരത്തെ പഴിക്കുന്നു നാം ദൈവത്തിൻ ദാനമാണീ ജീവിതം ലഹരിയുടെ നീരാളി പിടിയിൽ അമരതെ നല്ലൊരു നാളെ പടുത്തുയർത്തുവാൻ ഒന്നിച്ചു നീങ്ങാം സോദരേ...

ദൈവത്തിന്റെ കരസ്ഥം

സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗീകൃത പുസ്തകം

കൊല്ല പാതകി

മിഥുന പി.വി ജിഎച്ച്എസ്എസ് ചെറുകുന്ന്

ഇരുളിലാഴ്ന്നിടം എൻ ജീവിതനുകയിൽ കഴുകനായി വന്നയി കരങ്ങളെ ഞാനെന്നെ അറിഞ്ഞില്ലാ...? എന്തെന്ന തീയിൽ നിന്നും പടരുന്ന തീക്കനൽ പോലെ എൻ ജീവൻ ആളിക്കെത്തിടുമ്പോൾ തുണയായി ഞാൻ കണ്ടതീ കരിനാഗങ്ങളാണോ! എന്റെ ഞാനല്ലാതാക്കിയ യീ കരങ്ങളെ ഇന്നി-ശവശൈയ്യയിൽ ടെനീടുമ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു.. ഞാനെൻ നിഴലായി സ്നേഹിച്ച നീ തന്നെ എന്റെ മരണകിടപ്പറ പണിതുല്പന്നിച്ചിട്ടുണ്ടു.. നിന്നിലേക്ക് ഞാനലിഞ്ഞിടുമ്പോൾ ഞാൻ-ആളിക്കെത്തിയ എൻ ജീവിതത്തെത്തേടി യെന്നാത്മാവിതാ അലഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടോറും തേങ്ങുമാ-ഹൃത്തിന്റെ നൊമ്പരം എൻ കാതിൽ തുളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു നിന്നിൽ മരഞ്ഞിടും കരിനിഴൽ ഞാനറിയുന്നു.. സ്വന്തം ചോരയെ അറുത്തുമാറ്റിച്ചാകുന്നതിനെ ചിന്തിച്ച കൈകൾ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരം കൈകളെ ഞാനെന്റെ നീചമാം മോഹത്തിനായി വിലപേശിയല്ലോ.. ഇരുൾ നിറയുമാതോണിയിൽ ഇന്നെന്റെ കണ്ണിർ-മാത്രം ബാക്കിയായി ആരെയോ തേടുന്നു തീവ്രമാം ആ കണ്ണുനീരിൽ അലിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു തിരമാലതൻ നൊമ്പരം കാറ്റിന്റെ മർമ്മരം എങ്കിലും ആരോ ആ കണ്ണിരിനോട് മന്ത്രിക്കുന്നു നിരർത്ഥമാം ഈ കണ്ണിരുമി മണ്ണിൻ ശാപം ഇന്ന് ഞാൻ ഏകനാണ്; എന്നാൽമാവ് പോലും എന്റെ വിട്ടിതാ അകന്നിട്ടുണ്ടു.. എന്റെ ഹൃത്തിൽ എരിയും കനലായി വന്ന ഈ ഭ്രാന്തനെ ഈ പുക്കയെ; ഈ വിഷത്തെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; ഒപ്പം നിൻ വിഷത്തിന് സാക്ഷിയായ എന്നെയും എന്റെ ഭ്രാന്തമായ ഓർമ്മകളെ, എന്റെ ജീവനെ എല്ലാമേ ഞാൻ വെറുത്തിട്ടുണ്ടു. ഓർക്കുക, ഈ കനലുകളെ നെഞ്ചേറ്റുന്നവർ ഓർക്കുക മരണത്തിലേക്കുള്ള നിങ്ങളുടെ വഴികൾ ഇതാ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് ആ കൊടുംവാതിൽ അണയ്ക്കാൻ നിങ്ങളാ-ദ്യമി കനലിനെ അണയ്ക്കുക.

“സ്നേഹം മാത്രം കൊടുത്താൻ തിരിച്ച് അതു മാത്രമേ ലഭിക്കൂ എന്ന് വിശ്വസിച്ച അപ്പുവിന്റെ 'മാതൃകാ' മാതാപിതാക്കളാണോ തെറ്റ്? അതോ അവനെപ്പോലെ അനേകം കുട്ടികളെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്ന സമൂഹമാണോ തെറ്റ്? ആർക്കറിയാം. എന്തായാലും അപ്പുവിന്റെ ലഹരിയാത്ര മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്നും മുഗത്യത്തിലേക്കായിരുന്നു.

തനിക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട സെല്ലിലേക്ക് കയറു ന്നപ്പോൾ അവന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ മുറിവുകൾ കൊണ്ട് പഴുത്തിരുന്നു. മുഴുത്ത കാലുകൾ ഏതിവലിച്ചാണ് നടക്കുന്നത്. കയറിവന്നപ്പോൾ തന്നെ സഹായം വരുത്താൻ കൈകൾ തിന്നി കിട്ടി, 'നടയടി'. ആ ചടങ്ങുകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഒന്നു നിൽക്കാനുള്ള ശേഷി പോലുമില്ലാതെ അവശനായി. മുറിവുകൾ ഏൽപ്പിച്ച വേദ നയിൽ നിന്നും ഒരു നീണ്ട മയക്കത്തിലേക്ക് അ വൻ വഴുതി വീണു. തലയ്ക്കുചീന്തെയുള്ള ബൾ ബിന്റെ പ്രകാശം കണ്ണുകളിൽ ഇറച്ചുകയറിയാ ണ് അവൻ എഴുന്നേറ്റത്. രാത്രിയായിരിക്കുന്നു. അതായത് താൻ മണിക്കൂറുകളോളം മയക്ക ത്തിലായിരുന്നു. സഹായം വരുത്താൻ അവനെ ശ്ര മിച്ചില്ല. അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടതായി നടിച്ചില്ല. അവ ന് എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. കഴിയുന്നില്ല. അ സഹായം വേദനകൊണ്ട് അവനറിയാതെ പറഞ്ഞു. 'അമ്മേ' റപ്പോ കൂട്ടത്തിൽ സീനിയറായ കുഞ്ഞിക്കണ്ണന്റെ ചവിട്ട്. 'അമ്മയെ കൊന്നിട്ട് അമ്മയെന്ന് വിളിക്കുന്നോടാ പന്ന്' കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ ആക്രോശിച്ചു. സെൽ നിശബ്ദം. അവൻ കുഞ്ഞിക്കണ്ണനെ നോക്കിയില്ല. ഏതിവലിഞ്ഞ് സെല്ലിന്റെ അടുത്തെത്തി. കണ്ണുകൾ വീരൂരത യിലേക്ക്.

അപ്പു അവന്റെ പേര്. അമ്മയും അച്ഛനും അടങ്ങുന്ന കൊച്ചുകുടുംബം. ഏകമകനായ അപ്പുട്ടനെ അവർ ആവശ്യത്തിലധികം ലാളിച്ചു. ശാസിച്ചില്ല. ഒന്നിനും ശിക്ഷിച്ചില്ല. അവൻ വളർന്നു. അവന്റെ തോന്നാസങ്ങളും വളർന്നു. മദ്യം മയക്കുമരുന്നും, അടിപിടി അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതെല്ലാം ചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ അവൻ നാടിന്റെ റാഡിക്കാലായി സ്നേഹം മാത്രം കൊടുത്താൻ തിരിച്ച് അതു മാത്രമേ ലഭിക്കൂ എന്ന് വിശ്വസിച്ച അപ്പുവിന്റെ 'മാതൃകാ' മാതാപി

താക്കളാണോ തെറ്റ്? അതോ അവനെപ്പോലെ അനേകം കുട്ടികളെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്ന സമൂഹമാണോ തെറ്റ്? ആർക്കറിയാം. എന്തായാലും അപ്പുവിന്റെ ലഹരിയാത്ര മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്നും മുഗത്യത്തിലേക്കായിരുന്നു. ആ ദിവസം എന്ന തേയും പോലെ അമ്മ അപ്പുവിനെ കാത്തുനിന്നു. ഏറെ വെങ്കി എത്തിയ അവനെ അമ്മ ശാസിച്ചു. ആദ്യമായി എന്തിനാണാവോ അവർക്ക് ശാസി കാൻ തോന്നിയത്. അങ്ങൻ അംബര സിംഹാസന ത്തിലിരിക്കുന്ന പടച്ചോന്റെ കളി അങ്ങനെയാണ്. എല്ലാം വെങ്കി മാത്രം അതും അനവസരത്തിൽ. ശാസനകളൊന്നും കെട്ടില്ല എന്ന മട്ടിൽ അവന കത്ത് കയറി. എന്നിട്ട് അമ്മയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പുതിയ ഒരു തരം ജീവിയെ കണ്ട അത്ഭുതമായി രുന്നു കണ്ണുകളിൽ. അവനാ ജീവിയിൽ നിന്നും കണ്ണെടുത്തു. എന്നിട്ട് മേശയിൽ ഇരുന്ന ടോർച്ചെ ടുത്ത് തലയിൽ ആഞ്ഞൊരടി. ആ ജീവി നിലം പതിച്ചു. തലയിൽ നിന്നും വന്ന ചോരയെ തറ വറ്റി ചെടുത്തു. രണ്ടുവട്ടം കൈകാലിട്ടിട്ടു. കഴിഞ്ഞു. 'ജീവി ചത്തു' ആളില്ലാത്ത സമയത്ത് വീട്ടിൽ കയറുന്നോ അപ്പു ദേഹപ്പെട്ടു. പിന്നീട് കൈയ്യിൽ നിന്നും പാതിവലിച്ചു കണ്ടാപ്പ് ചുരുൾ വീണ്ടും പുകച്ചു. വീണ്ടും മായിക വലയത്തിൽ. ഭൂമിയിലെ കണ് കണ്ട ദൈവം. ഏത് രണ്ടക്ഷരം കേട്ടാണോ സകല വേദനകളും മായുന്നത്. ഏത് മടിയിലാണോ നമ്മൾ ഏറ്റവും സുരക്ഷിതരാവുന്നത്. ആ രണ്ടക്ഷരം 'അമ്മ ആ വികാരം അവൻ വലിച്ചുവീട്ടു പുകയുടെ രാക്ഷസരൂപത്തിൽ മുതിയടഞ്ഞു.

പ്രഭാതസൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ അവനെ ഉണർത്തി. പാതിമയക്കത്തിലായ കണ്ണുകൾ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. എന്തും ചുവപ്പ്. മരങ്ങൾ, ചെടികൾ പുന്തോട്ടം പാചകപ്പുരയിൽ നിന്നും ഉയരുന്ന പുക അവൻ നോക്കി നിന്നു. എന്തോ ഓർത്ത് നെടുവീർപ്പിട്ടു. അവരുടെ ബ്ലോക്കിനും മറ്റൊരു ബ്ലോക്കിനും നടുവിലായി ഒരു മാവ് നിന്നിരുന്നു. അത്വൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ കൊമ്പിൽ ഒരമ്മകിളിയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും കൂട്. അമ്മക്കിളി എവിടെനിന്നോ പറന്നുവന്നു. കൊക്കിൽ ഭക്ഷണമുണ്ട്. അത്വൻ സ്നേഹത്തോടെ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പകർന്ന് നൽകി. അപ്പുവിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. തൊണ്ടയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഒരു വിട്ട രണ്ടക്ഷരം ഭയം കൊണ്ട് അവൻ ഉള്ളിലൊതുക്കി. ലഹരിയുടെ മായികവലയത്തിലകപ്പെട്ട അവൻ കാണുകയായിരുന്നു. തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. അമ്മയെ, പ്രകൃതി എത്രയേറെ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് അമ്മയെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന് മുന്നിൽ ആ ദൈവകരസ്ഥത്തിന് മുന്നിൽ ഒരു നിമിഷം അവൻ നിശ്ചലനായി നിന്നു മിഴിനിർപ്പുകളോടെ മാപ്പർഹിക്കാത്ത കുറ്റത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം പോലെ തീർച്ചയായും അവന്റെ അമ്മ അവനോട് ക്ഷമിച്ചിരിക്കും. കാരണം അമ്മമാർക്ക് എന്നും ക്ഷമിക്കാനേ അറിയാം..

ഇളംകാറ്റ് അയാളുടെ മുടിയിഴകൾക്കിടയിലൂടെ മന്ദമായി തഴുകി. തന്റെ ആ പാപം അമ്മ തലയിലൂടെ കൈവിരലുകൾ ചലിപ്പിക്കുന്ന ആ മാതൃത്വം അവൻ ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടു ലഭിക്കുന്നതുപോലെയാണെന്നു അത്. ചാരുകസേരയിൽ നിന്ന് ഒരു വേദനയോടെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു. ജീവിതത്തിന് പിറകോട്ടുപോകാൻ പറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ, തെല്ലൊരു വേദനയോടെ അവൻ ആ അമ്മയുടെ കുഴിമുട്ടത്തിലേക്ക് നോക്കി. ദുഃഖത്തോടെയല്ലാതെ അയാൾക്ക് തന്റെ പൂർവ്വകാലം ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അയാൾ തന്റെ കഴിഞ്ഞുപോയ പൂർവ്വകാലം ഒരിക്കൽകൂടി ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു.

അച്ഛൻ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ഒരു കുറവും ഇല്ലാതെ അമ്മ എന്നെ വളർത്തി അധികം ലാളിച്ചാൽ വഴിതെറ്റി പോകുമോ എന്ന് കരുതി അൽപം ചിട്ടയോടുകൂടി തന്നെ യായിരുന്നു അമ്മ നോക്കിയിരുന്നത്. എന്റെ സന്തോഷമായിരുന്നു അമ്മയുടെയും. പിന്നീട് ഉപരിപഠനത്തിന് വേണ്ടി ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിലായിരുന്നപ്പോഴും മുടങ്ങാതെ ലഭിക്കുമായിരുന്നു അമ്മയുടെ കത്ത്. വാക്കുകൾ വളരെ കുറവായിരുന്നെങ്കിലും സ്നേഹവും ഉപദേശവും ഒപ്പം ശാസനയും ഉള്ള ചെറിയ കത്ത്. ആദ്യമൊക്കെ ഞാനും മറുപടിയെഴുതും സുഖമാണ്, എനിക്കിവിടെ നല്ല കൂട്ടുകാരാണുണ്ട്, അങ്ങനെ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മറുപടി കത്തിൽ. പിന്നീട് ഞാൻ എഴുതാതെയായി. അമ്മ പരിഭവം പറഞ്ഞില്ല. നാട്ടിൻപുറത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ ചിരിച്ചുചിരിച്ചുവെങ്കിലും ഉള്ളിൽ രാക്ഷസ സ്വഭാവമുള്ള എന്റെ കൂട്ടുകാർ പറയുന്നതായി പിന്നെ എന്തും. അമ്മയെ തള്ളിപറയാനും തള്ളിക്കളയാനും എനിക്കധികം സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. ഒരു വിനോദത്തിന് വേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചതായിരുന്നു മയക്കുമരുന്നിന്. ഇന്നതില്ലാതെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്നായി. ഒരു വേനലവധിയിൽ നാട്ടിലെത്തിയ എനിക്ക് ശ്വാസം മുട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നി. കാരണം മയക്കുമരുന്നിനെക്കാൾ വലിയ ലഹരിയായിരുന്ന അമ്മ അടുത്തുണ്ടായിട്ടും ഞാൻ കാണാതെ പോയി. അടുത്തു വരുന്ന അമ്മയെ ഞാൻ ആട്ടിയകറ്റി. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ അമ്മ എന്റെ മുറിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി. എനിക്കിഷ്ടമുള്ള പലതും എനിക്ക് തന്നു. അതൊന്നും എനിക്ക് വേണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ രുചിയുള്ള ഒന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. കൂട്ടുകാർ തന്ന മയക്ക് മരുന്നിന്.

ഒരു ദിവസം ഞാനില്ലാത്ത നേരത്ത് അമ്മ വന്ന് എന്റെ മുറി പരിശോധിച്ചു. അലമാരയിൽ അടക്കി വെച്ച വസ്തുക്കൾക്കിടയിൽ നിന്ന് അമ്മ കണ്ടെടുത്തു സിറിഞ്ചും ഒരു ചെറിയ കുപ്പിയിൽ മയക്ക് മരുന്നും. വേദനയോടെ നെഞ്ചുപൊട്ടിക്കൊണ്ട് അമ്മ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. എന്നാൽ ആ ചെറിയ കുപ്പിക്ക് വേണ്ടി മുഗത്യത കാളും ക്രൂരമായി അമ്മയോട് പെരുമാറി. കുറേ പറഞ്ഞു

അമ്മയെന്ന ലഹരി

അമ്മയെന്ന ലഹരി ജിഎച്ച്എസ്എസ്, ചിരക്കര

നോക്കി 'അമ്മ അതിങ്ങു തരാനാ പറഞ്ഞത്.' അമ്മ തന്നില്ല എന്റെ വാക്കുകൾക്ക് മുർച്ചയേറി തുടങ്ങി. മുർച്ചയേറിയ എന്റെ വാക്കുകൾ അമ്മയുടെ നെഞ്ചിൽ തുളച്ചു കയിയപ്പോൾ അവർ പ്രതികരിച്ചു. എനിക്ക് വേണ്ടി പണിയെടുത്ത് തഴമ്പിച്ച അമ്മയുടെ കൈകൾ കൊണ്ട് അമ്മ എന്നെ തല്ലി. മയക്ക് മരുന്നിന്റെ കുപ്പി നിലത്തെറിഞ്ഞ് പൊട്ടിച്ചു എന്റെ അമ്മ. ഒരു മുഗത്യതയോടെ, അല്ല പിന്നെ ഞാനൊരു മുഗത്യതയായി മാറുകയായിരുന്നു. മുമ്പിൽ നൊന്തു പ്രസവിച്ച അമ്മയാണെന്ന ഒരു വികാരവുമില്ലാതെ തന്നെ ഞാൻ പ്രതികരിച്ചു. മേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന സ്റ്റീലിന്റെ വലിയ കുഴയെടുത്ത് ഞാൻ അവരുടെ തലയ്ക്കിടിച്ചു. തലപ്പെട്ടി ചോരയൊലിച്ചപ്പോഴാണ് ഞാൻ ബോധവഹനം കുന്നത്. 'അമ്മ' എന്ന് വിളിക്കാൻ അർഹതയില്ലെങ്കിലും ഞാൻ വിളിച്ചു 'അമ്മ'.. ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചതിനാൽ തിരിച്ചുകിട്ടി എനിക്കെന്റെ അമ്മയെ. മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം. ഞാൻ കാരണം എന്റെ അമ്മ കിടപ്പിലായി. പിന്നീടങ്ങോട്ട് അമ്മയ്ക്ക് തണലായി ഞാൻ മാത്രം. ലഹരിയിൽ നിന്ന് മുക്തനായെങ്കിലും അമ്മ പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ലഹരി ഉപയോഗിച്ചില്ല. അമ്മയുടെ ജീവൻ നൽകി എന്നെ അമ്മ മോചിപ്പിച്ചു. ശകുന്തളയെപ്പോലെ അമ്മ സ്നേഹിച്ച സന്ധ്യങ്ങളെ ഞാൻ സംരക്ഷിച്ചു. ഇന്നും ഇവിടെ തിരിച്ചിരിക്കാൻ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. അമ്മ എന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ. അമ്മയുടെ സാമീപ്യം അവിടെ എന്നും ഉണ്ടെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ മരണവാർത്ത കേൾക്കുന്നതും ഞാൻ ഇവിടെ വെച്ചാണ്.

പ്രകൃതിയുടെ നടുവിൽ അയാൾ നിശ്ചലനായി. ജീവിതമെന്നാണെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. തന്റെ അമ്മയിലൂടെ, അമ്മ സമ്മാനിച്ച പുനർജന്മത്തിലൂടെ..

പുക ചുരുട്ടി

ഡോ.നീതു എ.പി.
HOD, കമ്മ്യൂണിറ്റി ഓക്സോളജി,
മലബാർ കാൻസർ സെന്റർ

കമ്മ്യൂണിറ്റി ഓക്സോളജിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഡോക്ടർ എന്ന നിലക്ക് അനുഭവങ്ങളാണ് എന്റെ ഊർജ്ജം. നിരവധി വ്യക്തികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, ചിന്തകൾ എല്ലാം എന്റെ അനുഭവങ്ങൾക്കൊപ്പം കൂടി വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുകയില വർജ്ജന ക്ലിനിക്കിന് എല്ലാ ബുദ്ധനാഴ്ചയും ഞങ്ങളുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തി

ച്ചുവരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച ക്ലിനിക്കിൽ വന്ന ഒരു വ്യക്തി മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ക്ലിനിക്കിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത് ഞങ്ങളുടെ ആശുപത്രിയിലെ ക്ലിനിക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റ് ആയിരുന്നു. സാധാരണ ആളുകൾ തനിയെ വരാറാണ് പതിവ്. ഞാൻ ചോദിച്ചു 'എന്താണ് നിങ്ങൾ തന്നെ ഇവരെ അനുഗമിച്ചത്' 'വെറുതെ', എനിക്ക് ലൈബ്രറി വരെ വരാനുണ്ടായിരുന്നു. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് അതിനടുത്തായതുകൊണ്ട് ഞാൻതന്നെക്കൊണ്ടുവന്നതാണ് ആ വ്യക്തിക്ക്

തൊണ്ടയിൽ അർബുദമായിരുന്നു. നല്ല പുകവലി കൊടുത്ത സമ്മാനം. സംഭവം നിർത്താൻ വേണ്ടി ഒ.പിയിൽ നിന്ന് റഫർ ചെയ്തതായിരുന്നു. ഡോ.ഫിൻസ് അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. 'പേരെന്താണ്?' 'രാഘവൻ'. ശബ്ദത്തിന് ചിലമ്പിക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തിനാണ് എം.സി.സി യിൽ വന്നത്? 'തൊണ്ട വേദനയാണ്.' 'പുകവലിക്കാറുണ്ടോ?' ഡോക്ടർ തുടർന്നു. 'അത് മാത്രമേ ഉള്ളൂ' ഇത്തവണ ഉത്തരം പറഞ്ഞത് മകൻ. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്. എല്ലാ ഉത്തരങ്ങളും രാഘവൻ നൽകുന്നത് നിന്നുകൊണ്ടാണ്. 'അച്ഛൻ ഇരിക്കൂ' ഞാൻ പറഞ്ഞു. 'ഇല്ല'. ഞാനിരിക്കില്ല. എനിക്ക് ഇരിക്കുകയും വേണ്ട. ഇത്തവണ ചിലമ്പിച്ചു കയ്യ്ക്കൊരു ഗാംഭീര്യവും വാശിയും.

'അച്ഛൻ ഇരിക്കൂ. അച്ഛനെ ഇവിടെക്ക് വിട്ടിരിക്കുന്നത് പുകവലി നിർത്താനുള്ള ചികിത്സക്കല്ലേ? അതിന് ഇരുന്ന് വിശദമായി നമുക്ക് കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയാനാണിത്.' 'വേണ്ട എനിക്ക് തൊണ്ടക്ക് അർബുദമാണ്. പുകവലിയൊന്നും ഇനി നിർത്തേണ്ട. അങ്ങേ ചത്താൽ കള്ളത്താൽ പോരെ? അപ്പോൾ എല്ലാം മാറുമല്ലോ.' രാഘവന്റെ മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചപ്പോൾ അർബുദത്തിന്റെ തുടക്കം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. പുകവലി നിർത്തുകയും, ചെറിയ ചികിത്സകൊണ്ടും പരിപൂർണ്ണമായും ഭേദമാക്കാവുന്ന അവസ്ഥ. അത് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്നാൽ, ഞാനും, ഡോ. ഫിൻസും സന്തോഷം പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും നോക്കിയിട്ടും രാഘവനെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞില്ല. രാഘവൻ ക്ലിനിക്കിന് പുറത്തേക്ക് ഒറ്റപോകാൻ. എന്നിട്ട് വാതിലിന് പുറത്ത് മകനെയും കാത്ത് നിലയുറപ്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ മകനെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കി. രാഘവൻ കർക്കശക്കാരനാണ്. മകൻ പറഞ്ഞാലൊന്നും അനുസരിക്കാറില്ല. കഴിവാതെ ശ്രമിക്കാമെന്നായി മകൻ.

ക്ലിനിക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റ് തന്നെ രാഘവനെ അനുഗമിച്ചതിനുള്ള ഉത്തരം കിട്ടി. പാതിവഴിയിൽ ആൾ കൈവിട്ടുപോകാതെ ശരിയായ വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കാനായിരുന്നു അത്. രാഘവൻ ഞങ്ങളെ പരാജയത്തിന്റെ കായ്പ്പ് അറിയിച്ചു പിന്നീട് വന്നില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ജീവിതം അങ്ങനെയായി. നമ്മൾ വിചാരിക്കുന്ന വഴിയേ ഒന്നും നടക്കില്ല. ചിലരൊക്കെ നമ്മെ പരാജയപ്പെടുത്തും. രാഘവൻ... പുകപോലെ വന്നു... പുകമറയിലേക്ക് പോയി.

തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നിർണ്ണയിച്ച അർബുദരോഗമായിരുന്നു രാഘവന്റേത്. ശബ്ദവ്യതിയാനം അയാളെ പരിഭ്രാന്തനാക്കി. ശീലങ്ങൾ നിർത്തി, ചെറിയ ചികിത്സയിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ രോഗശമനം നേടാമായിരുന്നു രാഘവന്. ശരിയായ അവബോധം നേടിയിട്ടും, ശരിയായ ചികിത്സ സ്ഥലത്തെത്തിയിട്ടും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ രാഘവന് കഴിഞ്ഞില്ല. പുകയിലയുടെ ദുഷ്പ്രഫലങ്ങൾ വലുതാണ്. നമ്മുടെ ജീവൻ തന്നെയാണ് പകരമായി അത് ചോദിക്കുന്നത്. തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ മകൻ പറഞ്ഞു 'ഡോക്ടർ ഇവിടെ നിന്നും അച്ഛൻ ഇറങ്ങിപ്പോകുകയല്ലേ ചെയ്തുള്ളൂ. ആദ്യം പോയ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർ പുകവലി നിർത്താൻ പറഞ്ഞതിന് അവരെ അടിക്കാൻ പോയി. നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു! സത്യം, ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷേ രാഘവൻ... വിചാരിച്ചാൽ രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു.

ശ്രീലക്ഷ്മി ആർ.കെ. ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്., ശ്രീകണ്ഠാപുരം

ഓളങ്ങൾച്ചിരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഓർമ്മയുടെ സാമീപ്യമിന്നെന്റെ കരച്ചുണ്ട കൊതിക്കുമ്പോൾ, ഒന്നുമാത്രം... ഇവിടെയാരും ആത്മാവുകൊണ്ടൊന്നും ചുരണ്ടരുത് ഇടനാഴിയിലെമ്പോഴും മറന്നുവെച്ച മനസ്സ് പെറ്റുകുട്ടിയ ചാപിള്ളകളെ, നിങ്ങളാണ് സാക്ഷികൾ ജീവിതത്തിന്റെ കോന്തലത്തുപിൻ പറ്റിപ്പിടിച്ച വിയർപ്പഗന്ധത്തിന് ചോരനിറമേകിയ സാക്ഷികൾ കാലത്തിന്റെ കറുത്തതാടിക്കു തീവച്ചിരിക്കുന്നു. താടീരോമങ്ങൾ ഓടിയോടി പുറത്തുചാടി സ്വയം പുകച്ചുരുളായി മറഞ്ഞപ്പോൾ ജനിമ്യത്യവിന്നിടയിലെ നൂൽപ്പാലം വലിച്ചുകെട്ടാൻ കൂട്ടുന്ന സാക്ഷികൾ അഗ്നിക്കണവുകൾ പടിയിറക്കിവിട്ട ലഹരിനൂര, സിറിഞ്ചിന്റെ നെഞ്ചിലൂടെ... സിരയിൽ കുത്തിയിറക്കിയ നോവുകൾ കണക്കുതന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു...

മുലപ്പാലിറ്റിച്ച നാവിന്റെ, അമ്മണമുള്ള കവിതവിതച്ച നാവിന്റെ പരപ്പുവെട്ടി കുറയാനിയൊക്കിയ കണക്കുകൾ. നേരമ്പോക്കിന്റെ വെള്ളിമീൻ ചാട്ടത്തിൽ എന്റെ തലമുടിനാട് നടുവെടിഞ്ഞനാൾ മുതൽ തുടങ്ങിയതാണ് ഹരണഫലം തെറ്റാൻ തലച്ചോറിലേക്ക് തുളച്ച ചില്ലുകുപ്പി ഇറ്റിറ്റുവീഴ്ത്തിയ നിർത്തുള്ളികൾ മുലത്തെട്ടുരുത്ത്, സിരയിൽ ആസിഡുറ്റിച്ചവർ ശിഷ്ടമായി ബാക്കിയിരിക്കവെ, എങ്ങനെയുത്തരം കിട്ടാൻ ജീവിതമിന്നും ഹരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു... ബീഡിപ്പുകയിറക്കിവിട്ട വാക്കുകൾ കുത്തിനോവിയ പുകൾ ഒന്നിനും വഴങ്ങാതെ, കനലായി നീറി ശിഷ്ടമായി മാറിയതിയാതെ... വെറുതെയൊരു ഹരണം

'വെളിച്ചം ദുഃഖമാണുണ്ണി, തമസ്സല്ലോ സുഖപ്രദം' മുന്നിൽ ആകാശത്തു നിന്നിടർന്നുവീണ പൂവുപോലെ താണു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂര്യനെ നോക്കി അയാൾ കടൽത്തീരത്തെ മണലിൽ ഒരു കൈയ്യുന്നിക്കൊണ്ട് പിറകിലുള്ള കല്ലിനോട് ചേർന്നിരുന്നു. കൊണ്ടുരു വിട്ടു. ഓരോ തിരമാലയും മണലിലുള്ള പാടുകൾ മായ്ച്ച് കൊണ്ട് നീങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ പോയ കാല സ്മരണകളുടെ അഴുക്കു നിറഞ്ഞ അടയാളമാണ് മാഞ്ഞുപോവുന്നതെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി. വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന ഭ്രാന്തമായ ജീവിതത്തിന്റെ പഠിച്ചുകളഞ്ഞ ഓരോ ഏടുകളും മണൽക്കാറ്റേറ്റുകൊണ്ട് അയാൾ ഒന്നുകൂടി ഓർത്തു നോക്കി. ഓർക്കുവാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത ഓരോ നിമിഷവും വീണ്ടും വീണ്ടും ഒരു നാടകമെന്നപോലെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ശരീരമാകെ ആരോ മുളയ്ക്കുകൊണ്ട് കുത്തി നോവിക്കുന്നത് പോലൊരു സുഖം അയാൾക്കനുഭവപ്പെട്ടു. മുന്നിലിരിക്കുന്ന ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും മലയാളത്തിന്റെ മുലപ്പാൽ മധുരം പകർന്നു നൽകിയ നാവ് പിന്നിടപ്പോഴോ മദ്യത്തിന്റെയും സിഗരറ്റിന്റെയും രുചിയറിഞ്ഞു. പുനർജന്മ വയസ്സ് പോലും തികയാത്ത മകനെ മദ്യക്കുപ്പി തകർത്തതിന്റെ പേരിൽ മുഖത്താഞ്ഞെടുത്തു. അത് കണ്ട് കരഞ്ഞു വീർത്ത മുഖവുമായി പിന്നിലെ വാതിലിൽ ചാരിനിന്ന ഭാര്യയേയും അയാൾ ഓർത്തു. ഒടുവിൽ തന്റെ ഉറ്റ സുഹൃത്തിന്റെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ് ഒന്ന് കരയുവാൻ പോലും തുനിയാതെ അന്നും മദ്യത്തിന്റെ ഭ്രാന്തമായ രുചിക്കുവേണ്ടി കാലുകൾ കഴുപ്പും വരെ ബീവറേജിന് മുന്നിൽ നിന്നതും ഒരു മിന്നായം പോലെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു. ചെയ്തികളെല്ലാം അനുഭവിക്കണം എന്ന വാശി വിഡിക്കുമു

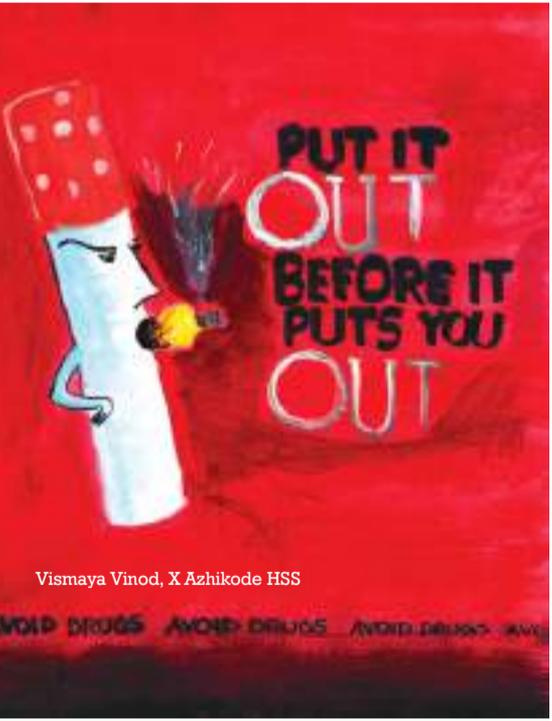
വെളിച്ചവും ദുഃഖമല്ലുണ്ണി തമസ്സിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ലഹരിയാണ്.

അരുണിമ സി., സെന്റ് ജോസഫ്സ് എച്ച്.എസ്.എസ്., തലശ്ശേരി

ണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാതെ കരളിനെ മദ്യം കാർന്നുതിന്നുന്നവെന്ന സൂചനതരുവാൻ ഇത്ര വൈകില്ലല്ലോ. രക്തംശർദ്ദിച്ചു ഉടലാകെ മഞ്ഞ നിറമായി അടിഞ്ഞു വീണപ്പോൾ ആർത്തുകരയുന്ന ഭാര്യയേയും മകനെയും ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മറിച്ച് യമദേവൻ കൈയ്യിലൊരു മദ്യക്കുപ്പിയും ചുണ്ടിൽ ചെറു ചിരിയോടെ സിഗരറ്റ് പുകയ്ക്കുന്നതുമാണ് കൺമുന്നിൽ തെളിഞ്ഞത്. ഒന്നിച്ചിരുന്നു കൊണ്ട് വെടിപറഞ്ഞ് ആർത്തുചിരിച്ചു മദ്യത്തിനായി മാത്രം ഒത്തുകൂടാനുള്ള സുഹൃത്തുക്കൾ അന്ന് തിരഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. എന്നാൽ താലിച്ചുരടിയെ സാക്ഷിയായി തന്റെ ഭാര്യ അഴുക്കുചാലിനേക്കാൾ വൃത്തിഹീനമായ തന്റെ കരളിന് പകരം മറ്റൊന്ന് പകർത്തു നൽകി.

അന്നു താൻ മകനെആഞ്ഞെടുക്കുന്ന തുകൊണ്ട് കരഞ്ഞുവീർത്തമുഖം, ഇന്ന് സൂര്യനേക്കാളേറെ പ്രകാശിച്ചു കൊണ്ട് തന്റെയരികിലുണ്ട്. അന്നത്തെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന മദ്യക്കുപ്പിയേക്കാൾ ലഹരി തന്റെ

അരികിലിരുന്ന് കൊണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന മകന്റെ സന്തോഷത്തിനാണെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വെളിച്ചമെന്നത് തന്റെ ഭാര്യയുടേയും മകന്റെയും മുഖത്ത് നിന്നുള്ള പ്രകാശമാണെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അത്പം വൈകിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്നു പണ്ട് കവിപാടിയത് തെറ്റാണെന്ന്. വിളിച്ചു ദുഃഖമല്ല, തമസ്സിന്റെ ഭീകരമുദ്രകളിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്ന ദൈവാനുഗ്രഹമാണ്. തമസ്സിനെ ഒരു രൂപമുണ്ടെങ്കിൽ അത് തീർച്ചയായും ഒരു അക്രമിയായ മദ്യപാനിയുടേതായിരിക്കും എന്നയാൾ ഉറപ്പിച്ചു. യഥാർത്ഥ ലഹരി കുടുംബമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നിഷ്കളങ്കമായി ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷമാണ്. എല്ലാം ഓർമ്മിക്കുന്നത് നിർത്തിവെച്ച് കൊണ്ട് അയാൾ കണ്ണടച്ചു. എല്ലാത്തിന്റെയും നാമനായ പ്രകൃതിയിൽ അയാൾ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ അടയാളമെന്ന രീതിയിൽ രണ്ട് തുള്ളികണ്ണീർ പുറത്തുവന്നു. പ്രകൃതിയിൽ അയാൾ നിശ്ചലനായി. ജീവിതം തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. വെളിച്ചത്തിന്റെ യഥാർത്ഥത്തി എഴുന്നേറ്റു. തന്റെ ജീവനായി കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്.

Vismaya Vinod, X Azhikode HSS

രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു

തേതി വാർത്താപത്രികയിലേക്ക് സ്കൂൾ, കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ, അധ്യാപകർ, സമൂഹത്തിലെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് സ്വഷ്ടികൾ നൽകാവുന്നതാണ്. ചെറുകഥ, ചെറുകവിത, നൂറുക്കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, കർട്ടൂണുകൾ, ചിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ അയച്ചു തരാവുന്നതാണ്. രചനകൾ മാലികമായിരിക്കണം. എല്ലാ സ്വഷ്ടികളുടെയും ആശയം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും സമൂഹത്തിൽ നിന്നും ഹാർഡ്, പാൻപേൾ, ബിസി, സിഗരറ്റ്, മദ്യം, വെറ്റിലമുണ്ടുണ്ട് തുടങ്ങിയ അർബുദകാരണങ്ങളായ ശീലങ്ങളെ അകറ്റുക എന്നതാവണം. പ്രസിദ്ധത സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത സ്വഷ്ടികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതല്ല.

സ്വഷ്ടികൾ അയക്കേണ്ട വിലാസം എഡിറ്റർ, നേതി വാർത്താ പത്രിക, കമ്മ്യൂണിറ്റി ഓക്സോളജി വിലാസം മലബാർ കാൻസർ സെന്റർ, മുഴിക്കര പീ.ഒ. തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ (മിഡ്) E-mail: tcchallassery@gmail.com Phone : 9496048812, 9496048817

*വർഷത്തിൽ മൂന്ന് തവണ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന 'നേതി', കണ്ണൂർ, കാസർഗോഡ്, മാഹി, കോഴിക്കോട്, വയനാട്, പാലക്കാട്, തൃശ്ശൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ സ്കൂളുകൾ, കണ്ണുകൾ, ആരോഗ്യസമാഹരണങ്ങൾ മുതലായവയിൽ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആരോഗ്യ പ്രസിദ്ധീകരണമാണ്.